

Мария Илиева

Не искам цветя...

Не искам цветя от пазара.
Реклами,
обвити в целофанени устни.
Аз знам, че за мен ще изпишеш
в небето, за тебе колко съм нужна.
И знам, че за мен ще заплачеш,
душата въздъхне ли тихо
от болка,
в небето заплаква и ангел.
Че чуеш ли вик,
ще тръгнеш в мъглата,
разстелена в бели талази
на съмване,
ръката ми с обич да търсиш...
И знам,
че ще тичаш със вятъра,
ще литнеш с крилете на птица,
за да потънеш в очите
– зелена моравя.
Върху мен ще рисуваш с дъха си
дъги пъстроцветни и облаци бели,
сред които със длани горещи
ще ме любиш,
изпълнен с нежност...
Свенливо се усмихват
хризантемите бели
Поникнали в очите ми,
само за тебе.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10103>]